

selv er udtryk for medlemslandenes anerkendelse af Taiwan som selvstændig nation, vil det dog være et betydningsfuldt skridt, der – ud over øvrige positive virkninger – vil kunne udvide og styrke samarbejdet inden for WHO, også mellem Folkerepublikken Kina og Taiwan indbyrdes.

Ved en afstemning i WHO's eksekutivkomité den 14. januar 2002 afviste – efter forslag fra Cuba – et flertal på 20 mod 3 at sætte Taiwans begæring om observatørstatus på dagsordenen. Otte lande, herunder Japan, Belgien, Italien, Sverige og Philippinerne, undlod at stemme, mens tre lande støttede Taiwans anmodning.

Næste gang, der i WHO er mulighed for at tage stilling til Taiwans ansøgning, vil være på WHO's årlige konference (Verdenssundhedsforsamling) i Genève i maj 2002.

Formålet med beslutningsforslaget og Europa-Parlamentets holdning

Formålet med beslutningsforslaget er at sikre, at Danmark arbejder for, at Taiwan opnår observatørstatus i Verdenssundhedsforsamlingen (WHA) og dermed inddrages i organisationens aktiviteter.

Taiwan har i dag officielle diplomatiske forbindelser med 28 lande og betydelige kommercielle og kulturelle relationer til næsten alle verdens nationer. Med sine 23 millioner indbyggere har Taiwan en større befolkning end tre fjerdedele af WHO's medlemsstater. Taiwan nyder venskabelige forbindelser med USA, og der består direkte aftaler mellem de to lande, der tilsigter at støtte og opretholde Taiwans selvstændighed.

I forbindelse med Folketingets drøftelse i marts 2001 om nægtelse af indrejsevisum til Danmark til Taiwans præsident Chen shui Bian kritiserede senere vicestatsminister Bendt Bendtsen den officielle danske politik og udtalte bl.a., her citeret fra Det Konservative Folkepartis nyhedsbrev den 16. 3. 2001:

»...i kinesisk selvforståelse betyder ét-Kina-politikken, at Beijing skal have overhøjhed over både Folkerepublikken, Taiwan, Hong Kong og Tibet.

Det kan vi ikke acceptere. Det mest lykkelige ville da være, hvis Taiwan og Kina på god demokratisk vis besluttede at genforene sig nu mere end 50 år efter borgerkrigen. Men genforeningsprocessen bliver ikke fremmet, så længe Kina groft og vedvarende undertrykker menneskerettighederne og fornægter de demokratiske spilleregler.

Der skal to til at spille bold, og man skal kunne enes om reglerne. Taiwan skal ikke lade sig diktere en løsning af storebror på fastlandet. Hvis Kina fortsætter sin arrogante måde at opføre sig på, burde EU's svar

være fuld anerkendelse af Taiwan som en selvstændig stat på linje med alle andre stater i denne verden. Hvis Taiwan altså beder om en sådan anerkendelse.....«

Beslutningsforslaget går ikke tilnærmelsesvis så langt som de her citerede udtalelser, men tager – som foran nævnt – alene sigte på Taiwans deltagelse i den årlige forsamling WHA.

Beslutningsforslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2002 om observatørstatus til Taiwan ved den årlige Verdenssundhedsforsamling i Genève B5-0132/2002. Europa-Parlamentets beslutning er optrykt som Bilag 1.

Europa-Parlamentet fremhæver i sin beslutning bl.a., at Taiwan bør være bedre repræsenteret i internationale organisationer og opfordrer medlemsstaterne til at støtte, at Taiwan gives observatørstatus ved den kommende Verdenssundhedsforsamling.

Ved Europa-Parlamentets forhandling den 14. marts 2002 udtalte kommissær Franz Fischler (uofficiel oversættelse):

»Kommissionen støtter i princippet de taiwanesiske bestræbelser, ikke kun i forbindelse med det tema, der nu er til debat, men også samlet set bestræbelserne for at kunne deltage i arbejdet på internationale steder og i organisationer, forudsat at der er tilstrækkelige økonomiske eller andre relevante grunde for deltagelsen. Dog må en sådan deltagelse være forenelig med Taiwans status og EU-politikken, for så vidt angår ét Kina.

Vi har presset stærkt på for Taiwans medlemskab i WTO og har sammen med USA bidraget til at garantere en gnidningsløs taiwanesisk deltagelse. Vi har også støttet Taiwans deltagelse i flere internationale organisationer, inklusive OECD, eller deltagelsen i Kyoto-traktaten om forenkling og harmonisering af toldsager såvel som i flere internationale fiskerierorganisationer.

Vi anerkender Taiwans resultater på sundhedsområdet, såvel som det tiltagende engagement i internationale hjælpe- og sundhedsaktiviteter. Vi går derfor ind for udvidelse af kontakterne mellem Taiwan og Verdenssundhedsorganisationen, så vidt reglerne for denne organisation tillader det. Dog er der desværre det indtryk, at Taiwan ikke opfylder de kriterier, der er fastlagt i WHO-statutterne, for at opnå medlemskab af WHO, fordi dette kun er muligt for stater.

Ud fra et juridisk synspunkt er det ikke klart, om WHO-statutterne ville tillade Taiwan en observatørstatus i Verdenssundhedsforsamlingen. Vi vil sammen med medlemsstaterne tage den juridiske situation i betragtning med henblik på at bestemme en passende